SYMPHYSODON
AEQUIFASCIATA
HARALDI
blå discus

IMPORT

BJARNE
MANLEY
ropiske fisk
en gros

JANUAR 1969

Akvarie BLADET

NR. 1

Fugle- og akvarieforretningen

TANDKARPEN

FØRST MED DET SIDSTE!

forlang vor prisliste

ENKY-KULTUR kr. 11,50

MIKRO-KULTUR kr. 7,50

v. ARNE J. JENSEN
Sverrigsgade 3D
2300 - København S.
TELEFON SU 6377

Sendes overalt pr. efterkrav
Forlang vor prisliste

AKVARIUM KØBENHAVN

ÅBOULEVARDENS AKVARIUM

H. C. Ørstedsvej - Tlf. 35 29 50

1928
40 år
1968

Eget plantegartneri
Egen import
Mange års erfaring

Direkte import og en gros forhandling af:

EHEIM
Akvarie - Sugefilter - pumpe og
Hydrozon akvarie - pumpe

altid komplet reservedelslager
reparationer udføres på eget værksted
Rustfri stålakvarier efter mål fremstilles på egen fabrik.
Lysstofarmaturer og ovenlyslamper i lakeret eller rustfri udførelse haves altid på lager i alle størrelser.

Akvarie BLADET

udkommer 10 gange årligt

abonnementspris kr. 15,00

abonnement- og
annonceekspedition:
Per Heinricy,
Tietgensgade 66, 1704 Kbh. V.
telefon: (01) 31 34 27

redaktion:
J. V. Rasmussen, (ansvarsh.)
Amagerbrogade 12, 2300 Kbh. S.
telefon: (01 25) AM 1270

Akvariebladet udgives af
Københavns Akvarieforening

NR. 1 - JANUAR 1969

Et nyt akvarieblad?

Nej - et gensyn

med et gammelt!

Med dette nummer af AKVARIEBLADET er genopstået et gammelt akvarieblad, der i sin tid for over 25 år siden blev skabt ved sammenlægning af »Akvarievennen« udgivet af Helsingør Akvarieforening og »Akvariet« udgivet af Københavns Akvarieforening. Akvariebladet var dengang fælles medlemsorgan for en række akvarieforeninger spredt ud over hele Danmark og blev udgivet af bogtrykker Harry Andersen, Helsingør, der også var Akvariebladets ansvarshavende redaktør med blandt andet dr. G. Mandahl Barth, A. Stenstrup Nielsen, Helge Skov, S. U. Madsen og mange andre fremragende akvarister som faglige medredaktører.

Foruden at indeholde en lang række udmærkede artikler om mange forskellige emner indenfor akvariehobbyen, var akvariebladet også i ordets bedste betydning et virkeligt medlemsblad for de tilsluttede foreningers medlemmer, idet man igennem bladet til stadighed blev holdt orienteret om, hvad der rørte sig i foreningerne rundt om i landet. Ikke blot blev man underrettet om kommende møder i foreningerne, men man fik også et fyldigt referat af foregående møder. At der selvfølgelig var en effektiv og meget benyttet spørgekasse i bladet, ligesom der altid var spalteplads for ethvert indlæg fra medlemmerne og andre læsere nævnes kun for fuldstændighedens skyld.

Nu da Akvariebladet er genopstået, er det vort håb, at det må udvikle sig på rette måde, således at det igen, som i sin tid, må blive medlemmernes eget medlemsblad med mange gode indlæg fra medlemmerne og andre læsere. At redaktionen selvfølgelig også meget gerne modtager forslag til artikler, enqueter, etc. fra medlemmernes side siger sig selv. For uden medlemmernes hjælp opnår vi aldrig at gøre akvariebladet til det helt rigtige medlemsblad.

Ved sammenlægningen af »Akvarievennen« og »Akvariet«, januar 1942, skrev redaktionen nedenstående, som stadig er gældende og passende kan stå som Akvariebladets motto:

»At fremme og højne akvariesagen i Danmark skal være »Akvariebladet«s mål, til gavn og glæde for dens dyrkere«.

JVR.

Meddelelse til alle medlemmer af Københavns Akvarieforening.

Da vi har fået vort eget blad, som skal udsendes pr. post af os selv, gør kassereren opmærksom på, at det er meget vigtigt, at han får tilsendt alle adresseforandringer, så alle kan være sikre på, at bladet kommer rigtigt frem.

Endnu mangler nogle få at få betalt Deres kontingent. Vi regner med, at det er en forglemmelse, og henstiller til de resterende, at kontingentet er indbetalt inden udgangen af januar måned, da vi ellers må ophøre med at tilsende dem Akvariebladet.

Med venlig hilsen
kassereren.

K. K. Laursen 75 år 5. januar 1969

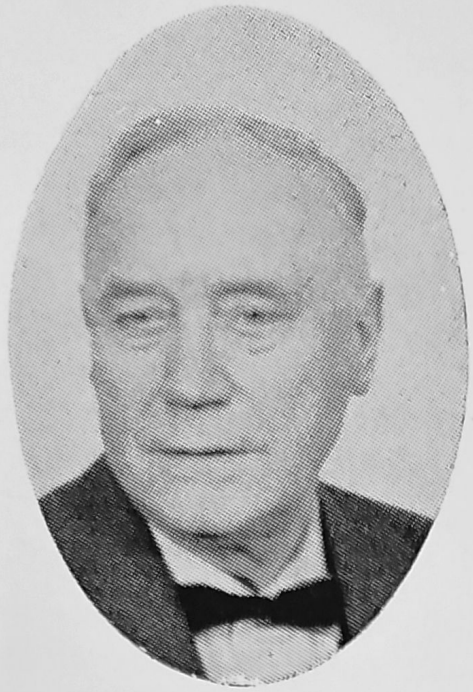

Ja, det lyder måske mærkeligt, at denne vitale – og som foredragsholder rundt i foreningerne over hele landet meget benyttede og populære akvariebogsforfatter virkelig nu runder sin 75-års fødselsdag.

For os i Københavns Akvarieforening, der til stadighed på næsten alle vore medlemsmøder har fornøjelsen at kunne øse af K. K. Laursen's umådelige store viden indenfor vor hobby, som han følger med i med en interesse og iver, som mange af vi langt yngre kunne ønske os, er det næsten ufatteligt, at K. K. Laursen deltog i Københavns Akvarieforenings stiftende møde den 4. maj 1915 i restaurant »Broholms Selskabslokaler«.

Gennem disse mange år har K. K. Laursen's interesse for Københavns Akvarieforening holdt sig usvækket, og vi er ham megen tak skyldig herfor. Ikke alene har K. K. Laursen leveret mange gode artikler til de blade, som Københavns Akvarieforening gennem de mange år har haft forbindelse med eller selv udgivet, men K. K. Laursen var også gennem flere år en udmærket redaktør for Københavns Akvarieforenings første selvstændige medlemsblad »Akvariet«.

At en mand som K. K. Laursen selvfølgelig også har været medlem af Københavns Akvarieforenings bestyrelse siger jo næsten sig selv, og da foreningen så sent som i 1954 måtte gennemleve en meget svær krise, var K. K. Laursen ligeså selvfølgelig blandt dem, der straks trådte til for at give et nap med at rette skuden op igen. Fra 1954 til 1960, da han som æresmedlem trådte ud af bestyrelsen, var K. K. Laursen foreningens meget aktive næstformand og en god støtte for vor daværende formand Engelhard Lind. På samme måde er K. K. Laursen stadig en god og solid støtte for den nuværende bestyrelse, og en helt uundværlig hjælp i forbindelse med vore udstillinger, sidst som overdommer ved udstillingen i 1968.

Som forfatter af akvariebøger har K. K. Laursen en umådelig stor produktion bag sig. Gennem denne har han også på en værdifuld måde medvirket til, at dansk akvariehobby har nået sit høje stade.

Med 1969 vil K. K. Laursen også runde en anden milepæl, idet hans første bog »Begynderens Akvarium« – »Balance - Akvariet«, udkom i 1939 på J. Fr. Clausens Forlag.

Gennem 30 år har K. K. Laursen således været knyttet til dette forlag, der i den tid har udsendt en lang række akvariebøger fra hans hånd.

I 1939 kom også K. K. Laursens første større værk, »Akvarie-Bogen«, hvortil Danmarks Akvarium's første direktør, Mogens Højgaard havde bidraget med et afsnit om koralfisk. Krigen 1940-45 lagde en kedelig dæmper på al aktivitet indenfor akvariehobbyen. Men K. K. Laursen brugte tiden til udarbejdelsen af nye bøger, og straks i 1945 kom »Selskabsakvariet«, der siden blev genoptrykt flere gange, således kom 5. udgave i 1955. »Akvarie-Bogen« fra 1939 blev også omarbejdet og udkom i 1949, under den nye titel »Akvarie-Håndbogen«, med en 2. udgave i 1951. Denne bog må vel endnu betragtes som et hovedværk indenfor dansk akvarielitteratur og benyttes til stadighed som opslagsbog af de mange akvarister, der er så heldige at være i besiddelse af denne udmærkede håndbog.

Den begyndende akvarist har altid haft K. K. Laursens bevågenhed, og i 1958 kom 1. udgave af »Akvariebog for Begyndere«. 4. reviderede og udvidede udgave kom i 1967. Op til K. K. Laursens 25-års forfatterjubilæum kom i 1963 hans sidste store opus, »Akvariet«, der allerede i 1967 måtte genoptrykkes, og ind imellem havde K. K. Laursen også tid til at skrive bogen »Vandplanter«, som udkom i 1960.

Ufattelig, at én mand kan være så produktiv og i besiddelse af så stor en viden indenfor så specielt et område, som akvariehobbyen trods alt er.

Københavns Akvarieforening vil selvfølgelig være forrest i rækken af de sikkert mange gratulanter, der vil møde op på Sneppevej 5, på K. K. Laursens store dag, den 5. januar 1969, for at udtale et

RIGTIG HJERTELIG TILLYKKE — K. K.

Fra 10 min. AKTUELT v/K. K. LAURSEN

En akvarist i København, indehaver af et selskabsakvarium på 550 ltr. rumindhold (i stuelejlighed) med afhærdet vandværksvand og en middelmådig tilplantning og en blandet fiskebestand af barber og karpelaks i størrelsen fra 4-8 cm og dertil en samling af malaj-sneglen **(Melanoides tuberculata)**, stod uforstående overfor, at vandet pludselig antog en blakket farve og i løbet af få dage blev ligesom mælket. Der var ikke sket nogen overfodring med hverken levende eller tørfoder eller tilført vandet fremmede stoffer som f. eks. plantegødning eller medicinske antiseptiske midler.

En undersøgelse viste, at sneglebestanden bestod af flere tusinde individer, og lige under bundlagsoverfladen, som bestod af robbedalegrus, som på selve overfladen af denne, fandtes masser af døde snegle i opløsning. Vandtemperaturen 26° C uden gennemluftning. Årsagen til det uklare (iltfattige?) vand må efter al sandsynlighed søges i de mange døde snegle i opløsning.

— — —

I flere tilfælde har akvarister, der anvender »Durognost« til bestemmelse af vandets totale hårdhedsgrad, ikke kunnet få rød farvetone frem i vandprøven ved tilsætning af indikatoren, vandprøven fik en brun, nærmest grumset farvetone — i stedet for en rød — med omslag til grøn efter opløsning af fra én til flere af de med pakningen følgende »Durognost«-tabletter. Årsagen hertil skyldes, at indikatoren er for gammel. Den er holdbar i ca. 10 måneder.

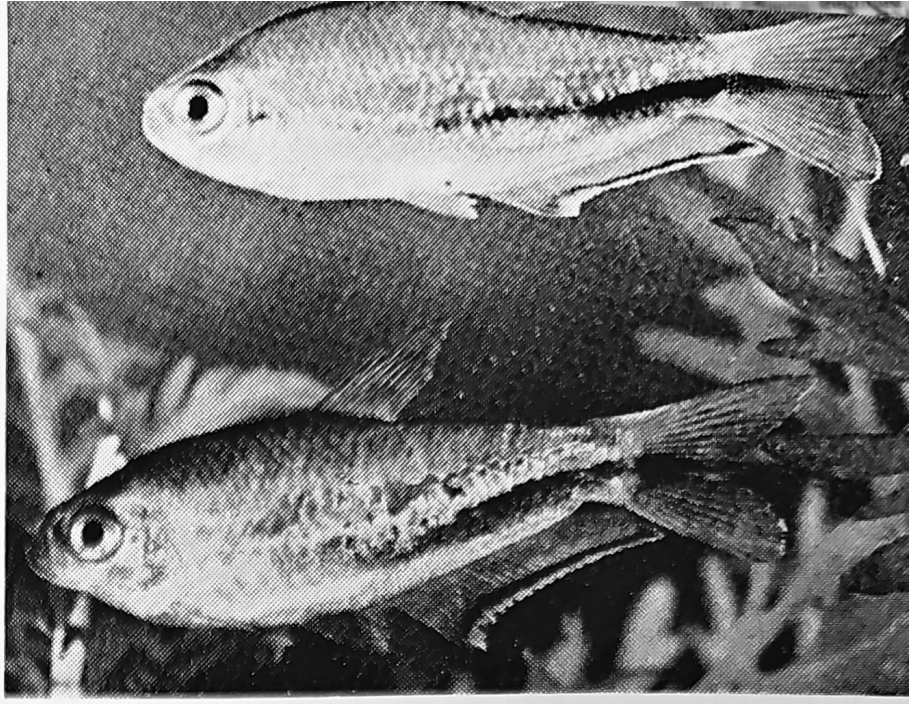

KENDER DE DENNE FISK?

Nematobrycon amphiloxus, Regnbue-tetra.

Er der nogen af Akvariebladets læsere, der kender denne fisk? Ved De, om det er en lokal variant af den nu snart ret velkendte Kejser-tetra, **Nematobrycon palmeri,** eller er det en selvstændig art.

Ifølge Carl H. Eigenmann, der fandt begge de nævnte Nematobrycon-arter under en ekspedition i 1911 til området omkring den forholdsvis lille flod San Juan's kilder i provinsen Galima i Colombia ved den sydamerikanske Stillehavskyst, skulle det dreje sig om to selvstændige arter, men det umiddelbare indtryk, man får af et billede af Regnbue-tetra, er, at det godt kunne være den samme fisk som den, vi kalder Kejser-tetra.

Skulle der være nogen af Akvariebladets læsere, der har, har haft eller eventuelt ved noget om **Nematobrycon amphiloxus,** vil redaktionen være meget glad for at modtage oplysninger herom.

Ifølge amerikanske oplysninger skulle fisken blive lidt større end Kejser-tetra, ca. 5-6 cm, være fredelig, men noget sky, ynde blødt, let surt vand og temperaturer omkring 24-27° C, altså lidt højere end temperaturen til Kejser-tetra, der bør ligge på 22-26° C.

Fiskens kropsfarve beskrives som gylden til brunlig, med et mørkt længdebånd fra midten af kroppen til ud i halefinnens midte, hvorfra det fortsætter som en kort, spids forlængelse. Over det mørke længdebånd strækker sig et blåligt, metalskinnende område. Finnerne er nærmest farveløse, langs ryg-, gat- og halefinnens kant strækker sig en brunlig til sort indramning. Øjet er ret stort, med rødlig-lysende iris.

Leif Christensen besøger

Akvarieudstilling i London

Det ny engelske akvarieblad PET FISH MONTHLY holdt i November 1968 i samarbejde med Federation of British Aquatic Societies en udstililng i London. Det var første gang i mange år, en akvarieudstilling af format blev holdt der, og mange engelske akvarister så frem til den i spændt forventning.

The Aquarium Show 1968 blev da heller ingen skuffelse og viste mange numre, som ville have været velkomne på enhver dansk akvarieudstilling. Udstillingen varede fra torsdag den 7. november til søndag den 10. november, altså noget kortere end normalt i København.

At beskrive en udstilling i et fremmed land kan være lidt subjektivt, idet man uvilkårlig vil drage sammenligning med tilsvarende hjemlige udstillinger og er måske heller ikke helt fair, fordi man altid vil synes, at man selv gør det bedre.

Jeg skal imidlertid indskrænke mig til det væsentlige og fortælle om det, jeg så og var imponeret af. Først og fremmest må man vel sige, at udstillingshallen var af nogen anden størrelse, end det vi er vant til, nemlig som en mindre Forum-hal. Akvarierne var opstillet i sektioner, efter klasser, og tilslutningen havde været så stor, at udstillingskomitéen havde måttet stryge bl. a. ciklideklassen. Sektionerne stod midt i hallen, og langs væggene var der gjort plads til handlende, både engros og detail. Der foregik også en livlig handel under hele udstillingen, hvilket giver en særlig atmosfære. De forskellige akvarieforeninger havde opbygget små stande spredt mellem sektionerne af udstillede fisk, og den fantasi, der her blev udvist, både rent akvariemæssigt og i humoristisk hensende kan ikke beskrives men skal ses.

Guldfiske- og Guppyselskaberne samt British Killifish Association havde deres egne stande, og sidstnævnte skal jeg komme til senere. Entreen var 3/6, og udstillingsprogrammet kostede 2/-, altså i danske penge en total udgift på ca. 5,50 kr. I programmet var omtalt klasserne, men ikke udstillerne, men der var gjort plads, så man selv kunne notere sig navn og points på vinderne. Der blev konkurreret i klasserne: Selskabsakvarier (alle størrelser), Barber, Karpelaks, Labyrintfisk, Kampfisk, Æglæggende Tandkarper, Corydoras, andre Maller, Rasboraer, Danio og Skybjergfisk, Botia og andre Smerlinge, andre æglæggende arter, Guppyhanner, Guppyhunner, Platys, Mollier, Sværddragere og i forskellige klasser af Guldfisk.

Disse mange klasser blev bedømt af dommere fra den engelske union FBAS, og særudstillingen blev bedømt af Alf Robbins fra Irland.

Alle akvarier var stillet til rådighed af udstillingsarrangørerne, også akvarierne i selskabsklassen. Det var altså ikke ens eget akvarium, der skulle bedømmes, men udelukkende fiskene, og for selskabsakvariernes vedkommende akvaristens evne til at opbygge et interiør på stedet og befiske det rigtigt. Den enkelte akvarists fysiske indsats bestod derfor kun i at bringe sine fisk til udstillingslokalet, eller sende dem, hvilket jo er noget lettere end her.

Fiskenes kvalitet var over al forventning. Man kunne se, at ejerne havde passet og plejet dem, så de kunne komme i den rigtige kondition til udstillingen, og vinderne af klasserne var virkelig topfisk. Selskabsakvarierne var derimod ikke af kvalitet, og ingen af dem havde haft en chance for at måle sig med det, vi udstiller, ikke engang af mellemkvaliteten. Og her kommer vi vel nok til forskellen mellem to landes akvaristers opfattelse af, hvad en udstilling skal vise. For briterne er det den eller de enkelte fisk, man prøver at få i rette størrelse og kondition, hvorimod vi ser mere på akvariet, dets udseende interiørmæssigt og æstetisk. Smag kan ikke diskuteres, og jeg må indrømme, at jeg ikke havde lejlighed til at se, hvordan et engelsk akvarium er passet ind i ejerens hjem. Jeg er jo killifan, så mine besøg var hos ligesindede, og vi holder jo ikke normalt vore fisk i prydakvarier, selv om det er fristende at prøve det engang.

(fortsættes i næste nr.)

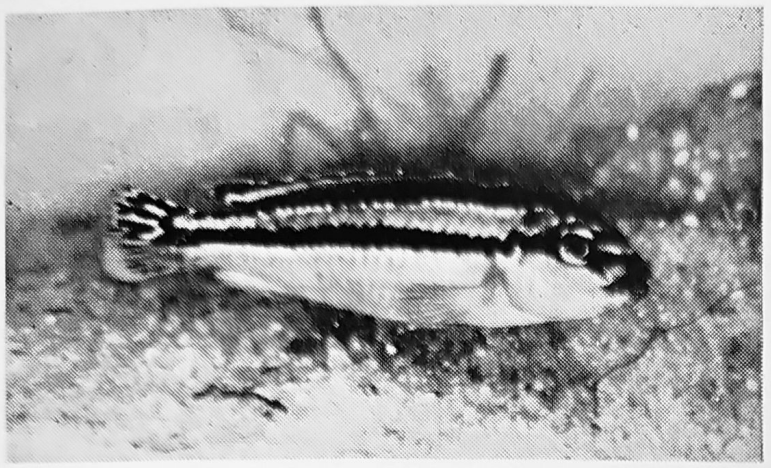

Ciklide **NYT**

Labeotropheus trewavasae.

Da Københavns Akvarieforening i september 1968 afholdt udstilling, havde jeg et 450 ltr. akvarium med, hvori der gik forskellige Malawi cichlider, bl. a. **Labeotropheus trewavasae.** Efter udstillingen syntes jeg ikke, de 5 trewavasae'er (3 hunner og 2 hanner) gik så godt sammen med de andre fisk, så jeg fangede dem over i et 200 ltr. akvarie. Heri var vandet helt friskt, ca. 18 DH° og 24° C. Der var ikke naturlige skjulesteder, men derimod var det meget tæt beplantet, og specielt var der mange trådalger. Efter et par dage så jeg, at en hel del planter lå og flød rundt på overfladen, og da jeg kiggede ordentligt efter, opdagede jeg, at det ene bageste hjørne var fuldstændig raseret for planter. To dage senere var der ikke tvivl om, at der skulle til at ske noget. Den ene han havde rigtigt klædt sig i bryllupsdragt. Kroppen ligefrem skinnede lyseblåt, den knaldrøde rygfinne var udspilet til det yderste, de hvide bånd over panden trådte meget tydeligt frem, og ægpletterne på gatfinnen var som små gule lygter. Den anden han var derimod ensfarvet gråblå og stod og gemte sig i et hjørne. Hvis en af hunnerne kom i nærheden af den første han, var der ingen grænser for hans kunnen. Pludselig stod han midt i akvariet i en vinkel på 45 grader med kroppen spændt som en bue, og medens han langsomt dalede ned mod bunden, gennemrystedes hans krop af en lang række vibrationer. Dette gik for sig 8-10 gange, og så var der med et en af hunnerne, der fattede interesse for ham. Hun cirklede et par gange omkring ham, hvorefter hun svømmede over i det hjørne, han havde gjort klart, og så begyndte selve legen. Hannen svømmede rundt i en cirkel helt nede ved bunden, således at hans gatfinne slæbte hen over gruset i en vinkel på 90° i forhold til kroppen. Hunnen var lige efter med sit hoved helt henne ved hannens gatfinne. Hver omgang foregik med to forskellige hastigheder. Først en halv omgang, der var meget langsom, og hvor hannen rystede og sitrede, derefter en meget hurtig halv omgang, hvor de næsten jagede hinanden, så igen en langsom o.s.v. Det var desværre ikke muligt for mig at se nogle æg, men hunnens strubesæk blev efterhånden mere og mere svulmende. Efter 5-10 minutter svømmede hun lynhurtigt væk, og hannen var lige så hurtigt efter hende, men jeg var endnu hurtigere med at fange hende op og sætte hende over i et af de fem 20 ltr. akvarier, jeg konstant har stående klar.

Normalt går hunnerne i 20-30 dage, før de slipper ungerne løs, men ved at sætte temperaturen op til 28° C og lige fra første dag at fylde vandet med infusorier, er det lykkedes mig at få »ventetiden« ned på 16-18 dage. To dage senere legede et af mine **Pseudotropheus tropheus** par, og jeg fangede hunnen over i akvariet ved siden af trewavasae'en. Da de to hunner fik øje på hinanden, skal jeg love for, der kom »gang i fejemøget«. De røg lige i hovedet på hinanden, men stødte selvfølgelig mod enderuderne hver gang. Dette gik for sig i ca. 2 min., så blev en af dem træt og svømmede væk. Efter en halv times tid røg de i hovedet på hinanden igen, og sådan fortsatte de dag efter dag.

Efter 16 dage opdagede jeg til min rædsel, at trewavasae-hunnen var fuldstændig oversået med **Ichthyopthirius multifiliis** (fiskedræber). Grunden til, at jeg først opdagede det på et så sent tidspunkt, må være, at pletterne faldt sammen med hunnens i forvejen meget hvidspættede farve. Og så var gode råd dyre. Jeg havde tre alternativer at vælge imellem, da jeg var sikker på,

at ungerne i hendes mund ikke var så stærkt angrebne, at de var døde, for så havde hun allerede spyttet dem ud.

1. Jeg kunne hælde så meget medicin i vandet, at det ville kurere hunnen, men samtidig ville det sandsynligvis også dræbe ungerne.

2. Jeg kunne hælde en lille smule medicin i vandet for om muligt at begrænse angrebet, og så senere, når hunnen og ungerne var hver for sig, at gå over til stærkere midler.

3. Jeg kunne lade være med at gøre noget og så håbe, at hunnen indenfor et kort tidsrum ville spytte ungerne ud, så de kunne behandles hver for sig.

Jeg valgte fremgangsmåde nr. 2 og hældte lidt medicin i vandet. Så satte jeg mig til at kigge efter eventuelle unger, for det var jo efterhånden ved den tid. Efter yderligere 2 dage, 18 dage efter legen, var der stadig ingen unger at se. Hunnen var efterhånden blevet så tynd, at jeg begyndte at tvivle på, at hun kunne overleve. Kun hendes mund og strubesæk blev større og større. 2 dage senere, på 20. dagen, var hun så svag, at hun det meste af tiden lå nede på bunden. Kun når hun fik øje på Pseudotropheus-hunnen ved siden af, kom der lidt liv i hende. Dagen efter var der stadig ingen unger at se, hverken det ene eller det andet sted. Så begyndte jeg at blive nervøs, for nu var der efterhånden gået 3-5 dage over tiden. Da slog en tanke pludselig ned i mig. Lynhurtigt fik jeg fat i noget papir, som jeg skød ned mellem de to akvarieruder, så hunnerne ikke kunne se ind til hinanden .I ca. 10 minutter svømmede de — på hver sin side — op og ned ad ruden for at se, hvad der nu var sket. At de ikke kunne se hinanden havde åbenbart beroliget dem, for 2 timer senere havde de begge spyttet deres unger ud. I det ene akvarie vimsede 39 Pseudotropheus-unger rundt om deres mor, men i det andet var scenen ganske anderledes. Hunnen afkræftet i det ene hjørne, medens 20 unger, der var oversået med hvide pletter, svømmede forvorpne rundt i akvariet. Jeg skyndte mig at fange hunnen over i et andet akvarium og gav hende en kraftig dosis medicin og godt med foder. Men selv om hun ikke havde fået føde i de sidste tre uger, ville hun ikke æde, og dagen efter var hun død. Ungerne fangede jeg også over i et andet akvarium og gav dem medicin. De var i modsætning til moderen friske og velnærede. Jeg skiftede vand og medicin hver dag i fire dage, og efter 8 dage var alle pletterne væk. De kunne lige fra første færd spise cyclops, som de fik hver dag de første 3 uger. Derefter fik de fint siede daphnier hver anden dag og tørfoder de øvrige dage. Jeg måtte prøve mig frem med forskellige tørfodermærker og fandt ud af, at vegetabilsk foder var det bedste. Jeg bruger kun »Tetra-Phyll«. Ungerne vokser utroligt hurtigt. Nu hvor det snart er 3 mdr. siden de første gang så dagens lys, er de ca. 3 cm store, og alle 20 er i live. Deres farve er nærmest ensfarvet gråbrun med en rødlig kant på rygfinnen, og først om en måned eller to begynder de at få de farver, der gør, at jeg synes, det er en af Malawisøens smukkeste cichlider.

Jørn Hennings.

Dansk Cichlide Club

Ved De, at der den 20. november 1968 blev stiftet en ny forening, Dansk Cichlide Club, der allerede har en lang række medlemmer, som mødtes til klubbens første medlemsmøde tirsdag den 17. december. Desværre har det ikke været muligt for Akvarieblad-et's redaktion at få et referat af mødet med i dette nummer, men fremtidige numre vil indeholde referater af møderne i Dansk Cichlide Club.

Dansk Cichlide Club er iøvrigt tilsluttet Nordiska Ciklidsälskapet, der har hovedsæde i Sverige med Yngve Skoglund som president, og Yngve Öst som kassaförvaltare. Medlemmer af Dansk Cichlide Club er automatisk også medlemmer af Nordiska Ciklidsälskapet og modtager dets periodiske meddelelser.

For en fuldstændigheds skyld må nævnes, at medlemsskabet af Dansk Cichlide Club er meget billigt, kun 20,00 kr. årligt.

Henvendelse om medlemsskab og oplysninger kan rettes til nedenstående bestyrelsesmedlemmer i Dansk Cichlide Club.

Formand: Jørn Hennings, Nørrebrogade 49 B, 5., 2200 Kbh. N.

Kasserer: Arne Hartwich, John Tranums Allé 5, 2770 Kastrup.

Sekretær: Fru L. Snertinge, Dannebrogsgade 11, 1660 Kbh. V.

Best. medlem: Torben Andersen, Harald Kiddesvej 3, st., 2500 Kbh. Valby.

Best. medlem: Peter Engmann, Bergthorasgade 18, 5., 2300 Kbh. S.

Værd at vide

Kender De temperaturen?

I næsten alle engelsksprogede akvariebøger og -blade vil akvarievandets temperatur være opgivet i Fahrenheit-grader, med angivelsen for den mest velegnede temperatur for de enkelte fisk varierende fra ca. 60° F til ca. 85° F. En sådan temperaturskala er vi jo ikke vant til her i Europa, hvor man udenfor England næsten uden undtagelser bruger en temperaturangivelse i Celsius-grader. Fahrenheit, der er en termometerinddeling opkaldt efter opfinderen Daniel Fahrenheit (1686-1736), anvendes i næsten alle engelsktalende lande.

Vandets kogepunkt (100° C) er sat lig 212° F. Frysepunkt (0° C) er lig 32° F.

Omregningen fra Fahrenheit til Celsius grader sker ved, at man fra den opgivne Fahrenheit-temperatur fratrækker 32 og multiplicerer (ganger) det udkomne med 5/9.

F. eks. 77° F − 32 = 45 x 5 : 9 = 25° C.

Det temperaturområde, der interesserer os akvarister mest, er vel nok området mellem 20° og 30° C lig med 68° til 86° F.

Se skalaerne nedenfor.

Grader: C.		Grader: F.
+ 100°		212° +
90°		194°
80°		176°
70°		158°
60°		140°
50°		122°
40°		104°
30°		86°
20°		68°
10°		50°
0°		32°
÷ 10°		14°

Grader: C.		Grader: F.
+ 30°		86,0° +
28°		82,4°
26°		78,8°
24°		75,2°
22°		71,6°
20°		68,0°

HVAD SKER HVOR OG HVORNÅR

Københavns Akvarieforening

Næste medlemsmøde afholdes tirsdag den 7. januar kl. 20 i foreningens sædvanlige mødelokaler i selskabslokalerne, Nørrevold 90 st., med følgende dagsorden:

1. Meddelelser fra bestyrelsen.
2. Lysbilledforedrag om »Ungefødende Tandkarper« ved Jørgen Clausen, L.A.
3. Mødepræmie, købs- og salgsprotokol samt spørgekasse.
4. Aktuelt. — Ordet frit.
5. Fiskespil og auktion.

Atter har vi formået Jørgen Clausen til at komme som foredragsholder på et af vore medlemsmøder, og vi kan garantere, at medlemmerne har noget at glæde sig til. Mange af vore nye medlemmer og begyndende akvarier starter jo med de »Ungefødende Tandkarper«, Guppy, Platy, Sværddragere, Limia, Molly og mange andre. Og netop om disse dejlige fisk ved Jørgen Clausen en hel masse, som han nu vil delagtiggøre os i den 7. januar. At vi så denne gang som noget nyt i tilgift får foredraget ledsaget af en lang række gode lysbilleder kan da kun skærpe lysten til at møde fuldtalligt op på næste møde i K.A.

Allerede nu kan vi oplyse, at Jørn Hennings, K.A.'s nyvalgte sekretær, på februarmødet vil fortælle om og vise film af ciklider, og at formanden for Københavns Akvarie Klub, Jørgen Hansen, som optakt til vor hjemmekonkurrence og årets store akvarieudstilling, vil holde foredrag om og vise lysbilleder af selskabsakvarier på K.A.'s marts-møde. — Jo, der er noget at glæde sig til på vore møder.

DANSK CICHLIDE CLUB

afholder medlemsmøde tirsdag den 21. januar kl. 19,30 i mødelokalerne, Ungdomshjemmet, Klingseyvej 9.

1. Siden sidst.
2. »Nye ciklideimporter«.
3. 50-øres spil om ciklider.
4. Diskussion.
5. Auktion.

Siden sidst . . .

Københavns Akvarieforening

Tirsdag den 3. december holdt Københavns Akvarieforening som sædvanlig sin ordinære generalforsamling i forbindelse med foreningens medlemsmøde. Efter at formanden havde budt velkommen og oplæst meddelelserne fra bestyrelsen samt redegjort for udviklingen i et spørgsmål i forbindelse med årets akvarie- og terrarieudstilling, gik man over til generalforsamlingen og valgte S. U. Madsen til dirigent. Formandens beretning var i år længere, end den plejer at være, men året havde også på mange måder været mere indholdsrigt end mange tidligere.

Det vil være for meget at komme ind på hele beretningen, men selvfølgelig blev såvel akvarie- og terrarieudstillingen 1968 som foreningens udmeldelse af Dansk Akvarie Union udførligt behandlet i beretningen.

Foreningens regnskab var ca. 14 dage forud for generalforsamlingen udsendt til medlemmerne, hvorfor kassereren kom let igennem dette punkt på dagsordenen, især da regnskabet som sædvanlig var usædvanligt fint, ikke mindst pyntede overskudet fra 1968 udstillingen smukt.

Et forslag fra bestyrelsen om at udnævne oberst J. J. Scheel til foreningens æresmedlem blev hilst med applaus og enstemmigt vedtaget.

I forbindelse med foreningens udtræden af Dansk Akvarie Union og en fremtidig udgivelse af et selvstændigt akvarieblad, blev der foretaget en revidering og ajourføring af foreningens love.

Nyvalgt til bestyrelsen blev Jørn Hennings i stedet for Leif Christensen, der — ihvertfald for en tid — ønskede at træde ud af bestyrelsen, bl. a. for bedre at kunne deltage i redaktionen af »Akvariebladet«.

Genvalgt blev såvel formanden, J. V. Rasmussen, som næstformanden, V. L. Jørgensen, ligesom også alle øvrige valg var genvalg.

Københavns Akvarieforenings bestyrelse består herefter af:

Formand: J. V. Rasmussen, Amagerbrogade 12, 2300 Kbh. S., tlf. AM 1270.

Næstformand: V. L. Jørgensen, Ålegårdsvej 55, 2740 Skovlunde.

Kasserer: Per Heinricy, Tietgensgade 66, 1704 Kbh. V., tlf. 31 34 27.

Sekretær: Jørn Hennings, Nørrebrogade 49 B, 5., 2200 Kbh. N.

Best. medlem: Palle Christensen, Orfeus Allé 8, 2650 Hvidovre, tlf. 78 63 49.

Best. medlem: Bent Jensen, Egilsgade 12, 2300 Kbh. S., tlf. SU 306.

Efter generalforsamlingen holdt dyrehandler Henry Christiansen, Vesterbros Dyrehandel, et vittigt, inspirerende og interessant causeri om hans tid som akvarist og senere som dyrehandler, hvor han meget mod sin vilje måtte sælge sine »venner« blandt både fugle, fisk og aber for ikke tilsidst at få sin butik fyldt med lutter »gode venner«, der ikke var til salg. Men Henry Christiansen skal helst både ses og høres, han kan simpelthen ikke genfortælles. — Fiskespillet blev afviklet på den sædvanlige hyggelige måde, ligesom også den righoldige auktion blev afviklet med et forhåbentlig godt udbytte for både køber og sælger.

-skriveren.

Få større glæde
og udbytte af
Deres akvariehobby

Abonner på Akvariebladet

eller bliv medlem af

Københavns Akvarieforening

De er altid velkommen som gæst på et af vore medlemsmøder, der afholdes kl. 20 den første tirsdag i hver måned i selskabslokalerne Nørre Voldgade 90, København K.

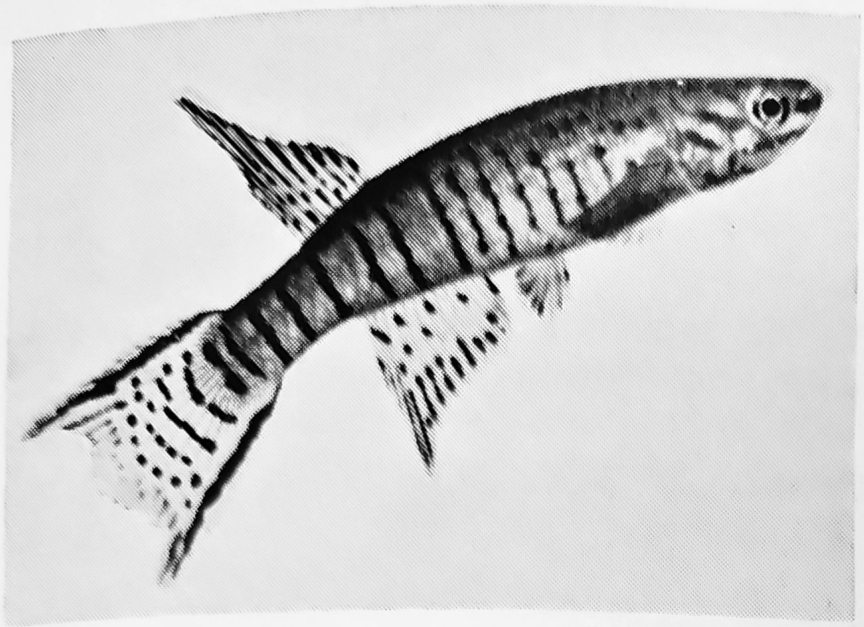

Copenhagen Killies

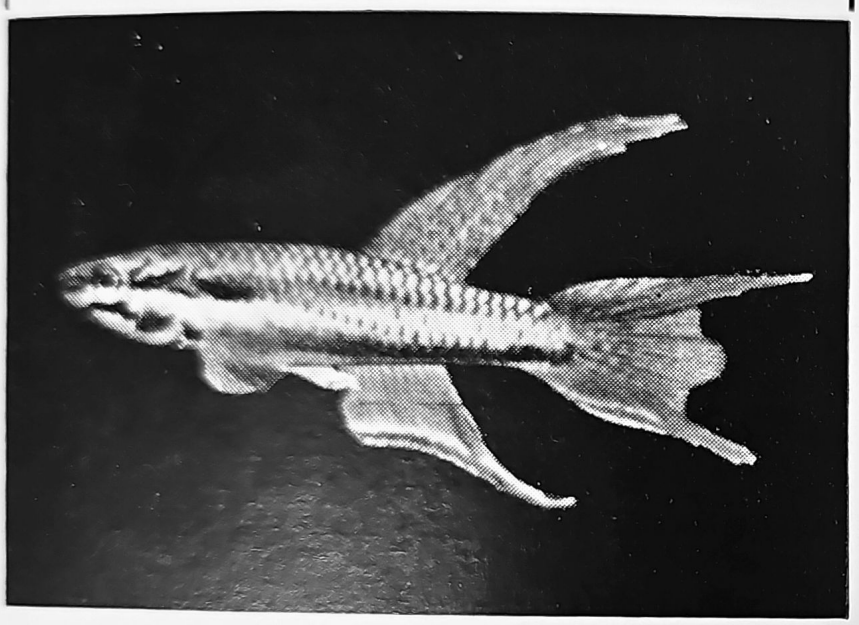

I denne rubrik vil der efterhånden komme små notitser om gruppen Copenhagen Killies, om dens virke og om killies i det hele taget. Det er ret så væsentligt altid at være up to date i alle spørgsmål, når man er killimand, derfor vil man i denne rubrik også finde resumeer af artikler om killies og meddeleiser om de kære dyr.

Som en introduktion til denne rubrik vil jeg prøve at give en kort opsummering af Copenhagen Killies historie.

Da jeg i 1964 flyttede til hovedstaden for at studere zoologi fulgte nogle af mine akvarier og min interesse for fisk med. De æglæggende tandkarper var allerede da det eneste saliggørende, men det kneb unægteligt lidt for akvariehandlerne med at skaffe nye arter hjem. Som fritidsuddannet i en akvariehandel var dette mig velkendt, men det varede dog længe, før jeg turde søge kontakt med private, der måske havde noget.

Det startede med en kontakt i Odense, dernæst Lübeck og Bergen og udvidede sig snart. Gennem en kammerat blev jeg præsenteret for Leif Christensen, som De vist allesammen kender, og som man kan tænke sig, snakkede vi allerede da om en forening, som danskere jo plejer, når de har en fælles interesse.

Efter udstillingen i 1966 fik jeg kontakt med Jonni Nissen gennem Leif Christensen. Vi mødtes efter aftale på et K.A.-møde – en forening jeg på det tidspunkt ikke var medlem af. Naturligvis blev der snakket, og Nissen kom snart ind på de samme foreningstanker. Så mangler jeg blot sidste mand i gruppen, som jeg først sent blev præsenteret for, nemlig Jørgen Ib. Han var en gammel ven af Leif, K.A.-medlem og en meget erfaren og dygtig mand til killies.

Vi fire mødtes senere i den samme måned over en kop kaffe, og Copenhagen Killies blev dannet. Dens formål blev udbredelse af viden om disse dyr og udbredelse af dyrene selv. I starten ville vi virke som et verdensdepot for alle eksisterende killies, og der var da også en overgang, hvor vi fire havde flere forskellige arter i vore akvarier end den amerikanske og britiske killiorganisation tilsammen. Vi fik forbindelser over hele verden og fik også automatisk udarbejdet en arbejdsdeling indenfor gruppen.

Senere er gruppen som helhed faldet lidt i aktivitet. Grunden til dette var, at Jørgen Ib flyttede til Nr. Sundby, og J. Nissen indskrænkede sine bestande på grund af pladsmangel. Leif Christensen havde meget travlt med sit job, K.A., sin forretning og mange andre ting og kunne i hvert fald ikke gøre endnu tre mands arbejde, skønt han prøvede på det. Jeg selv fik de fleste af mine fisk inficeret med en farlig parasit og mistede mange arter på den konto. Endvidere tog eksaminerne for meget af min tid. Men Copenhagen Killies var ikke død. Korrespondancen udvidedes yderligere efter at nogen var faldet fra. I 1967 startede vi med at tilknytte flere danske og udenlandske akvarister til os som associerede medlemmer. Vinteren 1967-68 kørtes en studiekreds for K.A. Deltagerne i denne blev ligeledes optaget som associerede medlemmer, og flere af dem er nu meget aktive killiopdrættere.

Copenhagen Killies deltager ret ofte i udstillinger rundt omkring. I året 1968, hvor gruppen i samarbejde med K.A. arrangerede en international killiudstilling, var aktiviteten dog ikke udtømt. Samme sommer og efterår har Copenhagen Killies haft separate stande på Amager Stuekulturs udstilling, Odense Stuekulturs udstilling og i London på British Killifish Associations udstilling.

Jeg ved i dag faktisk ikke nøjagtigt, hvor mange arter gruppen råder over, men det er ret mange. Vi regner med en stigning i aktiviteten inden længe, idet et par af vor gruppes dygtigste folk snart kommer godt igang igen. Endvidere har nogle fået bedre forhold til dyrene, og mange fremskridt indenfor den almindelige teknik er gjort. Til slut vil jeg her ønske fuld fart på arbejdet i Copenhagen Killies i vinter, så skal vi snart igen komme ovenpå.

Fra litteraturen og korrespondancen.

A.K.A. November 1968 Newsletter.

Willy Kaspar fortæller om en ny **Aphyosemion** fra Kongo, som efter beskrivelsen kan være nær eller identisk med **Aphyosemion bualanum.** Vor viden om **bualanum** i dag stemmer udmærket med et fund af denne fisk i det nordlige Kongo. Den er ikke tidligere kendt herfra.

Dr. Bob Goldstein søger oplysninger om **Aphyosemion »ruwenzori«.** Da jeg modtog denne fisk i 1966 direkte fra importøren og dengang udredte denne fisks identitet og problematiske herkomst, har jeg sendt Bob en redegørelse med klarlægning af disse problemer.

I ægglisten er der ikke noget sensationelt nyt.

Den nye uidentificerede **Nothobranchius** med rød bug (U-1) findes stadig på listen. **Rivulus »micropus«** er via England eller begge Tysklande kommet til USA, og de har endnu ikke formået at erklære den identisk med den fisk, de allerede har under navnet **»tenuis«.** Fisken selv bør iøvrigt nærmere hedde **uropthalmus** end noget andet navn.

Willy Kaspar har den uidentificerede **Aphyosemion** på listen sammen med mange flere spændende ting. Skulle vi mon have noget fra ham?

B.K.A. Oktober 1968.

John Open skriver om **Simpsonichtys boitonei.** Til folk, der bliver helt elektriske ved synet af dette navn, må jeg med det samme bemærke, at den er uddød igen. Han fortæller intet nyt om fisken, men giver os dog et lille håb om, at den eksisterer i naturen endnu og er til at få fat i.

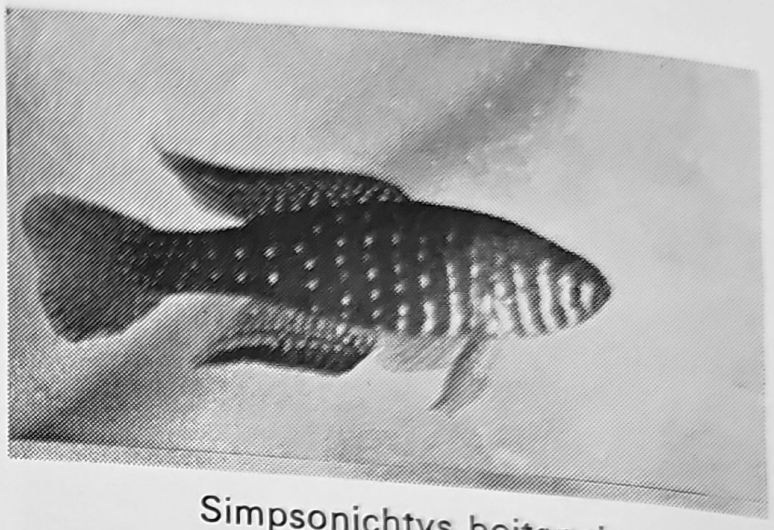

Simpsonichtys boitonei

I ægglisten findes ingen egentlige nyheder. David Sale har dog **Aphyosemion labarrei,** som det er på tide igen at hente hjem til Danmark. John Open har stadig sin **Rivulus magdalenae** på listen, men de eksemplarer, vi har modtaget fra ham, viser, at det kun er en stor rød stamme af **Rivulus milesi,** som vi også kender som **Rivulus elegans** fra DDR. Stammen var udstillet af P. Poulsen, Odense, på den store killiudstilling i 1968 i København. Alle rivulusspørgsmålene vil blive behandlet i en senere artikel.

Z.A.G. Eierlegende Zahnkarpfen, DDR. Denne gruppe ønsker nu artslister fra alle, der i fremtiden får tilsendt deres blad, Kurzinformationen. G. Wiefel startede en indsamling af artslister sidste år på min foranledning og har nu grebet til denne udvej. Jeg synes, det er en glimrende idé. Der er intet sensationelt på artslisten.

A.T.Z. (Aquarien und Terrarien Zeitschrift) DDR har nogle forfærdelige farvebilleder på omslaget denne gang. Det er ganske vist Scheels, men gengivelsen er uhyggelig forvrænget. Spring dem venligst over. Ellers intet nyt her.

Der har ellers intet nyt været om killies i andre mig bekendte tidsskrifter.

Kjeld Bo Larsen.

W. L. Jørgensen:

I dette vort nye akvarieblad har jeg fået den opgave at indlede en rubrik for begynderne. Jeg vil straks rette det til spalten for:

FOR BEGYNDENDE AKVARISTER

Ordet begynder henleder på baby- og junior-stadiet, men begyndende er vi alle hele livet igennem på et eller andet tidspunkt og på et eller andet område.

Jeg vil i det følgende sige, hvordan jeg ville starte som akvarist med den viden, jeg har i dag. Der vil sikkert være mange, der ikke er enige med mig, men det er godt det samme, for fuldkommen enighed er det samme som en fuldkommen form for ensretning, og det er vi helst fri for i vor hobby. Der vil under denne rubrik komme forskellige tips, som forhåbentlig vil være til glæde og gavn for den begyndende akvarist. Lad os først se på, hvordan man får lysten til at blive akvarist. Det er vel for det meste drømmene fra drengeårene, man vil realisere, man kommer måske billigt til et akvarie, eller man ser en smuk akvarieudstilling, og så er spillet gående, man springer ud i det.

Hvad skal man nu vælge?

Akvarium af pladejern, zink, vinkeljern eller rustfrit stål?

Zink og pladejern skal så absolut kun bruges til små akvarier indtil 50 ltr.

Vinkeljern kan bruges til alle størrelser, men det skal bundbehandles grundigt først, allerhelst en gang varmgalvanisering, det er den bedste bundbehandling, og gør man så noget ud af malerarbejdet, kan det blive meget smukt, men det bedste og letteste at have med at gøre er vel nok rustfrit stål (det er også det dyreste).

Hvilken størrelse skal man vælge?

En ting er sikkert, at jo større akvariet er, desto lettere er det at holde, og jeg vil da sige ikke under 100 ltr.

Så er der en anden sag. Er man konkurrencelysten, er det klart, at man med et akvarie på 110 ltr. er svært handicappet i klassen over 100 ltr., hvorimod et akvarie på 99 ltr. er en stor fordel i klassen under 100 ltr., men det er vel ikke noget, den almindelige akvarist vil skæve til, for ham er det nok fiskenes og planternes trivsel samt det dekorative, der er det primære.

Vi må begynde med bundlaget. Der bruges meget forskelligt, der kan lige nævnes sand, grus, tørvestrøelse og småsten.

Sand kan være ret uheldigt, da det falder for meget sammen og hindrer planterødderne i at få »luft«, så der er resultatet en sort og rådden bund, og planterne går ud.

Tørvestrøelse er et godt materiale for planterne og også for mange fisk (det skal være det langtrævlede og ikke havesmuld). Spagnum er blot temmelig løst i det og hvirvles let op, og så er det ikke velegnet, når man fodrer med tørfoder, det falder ned og forsvinder uden at blive spist, hvilket afstedkommer forrådninger og hvad deraf følger, derfor overlad tørvestrøelsen til den mere avancerede akvarist.

Småsten er nærmest til et specialakvarie, det virker groft og anvendes mest til ciklider og lignende lidt grovere fisk, det har også den ulempe, at foderet falder ned imellem og rådner. Grus er det mest hensigtsmæssige, og der er meget at vælge imellem. Bornholmergrus (Robbesdale og Årsdale) skiffergrus, granitgrus, bakkegrus m. m. Jeg har engang brugt afharpning fra kul, det var glimrende til mine neonfisk, men ellers vil jeg mene, at bakkegrus er det bedste, da det er en smule lerholdigt og efter min mening gavner planterne en del. En ting må man ikke glemme, nemlig at bundlaget skal passe nogenlunde til de fisk, man skal have gående.

Med hensyn til planterne, da vil de fleste planter helst have et bundlag, der ikke falder for meget sammen, de skal som sagt have »luft« ved rødderne, og næringsstofferne (fiskeeskrementerne) skal gerne kunne trænge derned.

Med hensyn til fiskene så er det sikkert, at alle fisk foretrækker mørkt bundlag, det giver dem tryghed. Ydermere vil maller, smerlinger o. fl. a. gerne have bundlaget ret fint, da det suges ind i munden og ud af gællespalterne, hvorimod ciklider og andre gerne vil have det lidt grovere, så det er til at flytte med. Som man ser er det umuligt at stille alle tilfredse, man må da tage den gyldne middelvej.

Med hensyn til udvaskning af bundmaterialet er der sagt og skrevet så meget. Selvfølgelig skal det renses, men lad være med at være fanatikere. Lidt skidt i kon-

gens mad eller bundlaget tror jeg ikke betyder noget, blot man fylder vandet rigtigt på, derom senere; man skyller det lettest ved at lade en slange med vand løbe gennem spanden med bundlaget og så se til det engang imellem.

Interiøret er et meget større problem, da det stadig skal være dekorativt, det er noget, man stadig skal have for øje. Det er i mange tilfælde det, man vil dupere med, og i mange tilfælde er det også lidt modebestemt. Det er i hvert fald det mest personlige ved akvariet.

Det man tilstræber er vel at efterligne et stykke natur, men pas på ikke at komme hele naturen derned, man må nøjes med et meget lille stykke. Der er ikke noget værre end et akvarie, der er overlæsset med interiørmateriale. Man skal også passe på, at det ikke ligner en kolonihave en miniature eller lille Fidos gravsted, den slags bliver man hurtigt træt af. Det gælder i akvariet som så mange andre steder, at det enkle virker bedst i de fleste tilfælde.

Af dekorationsmaterialer kan nævnes utallige, her blot nogle enkelte såsom sten, trærødder, stenkul, trækul, kork og skumplast m. m.

Sten er et godt materiale, det kan være meget dekorativt og er absolut neutralt, og de kan arrangeres på utallige måder. Sørg for, at der bliver nogle smuthuller, så eventuelle særlig efterstræbte fisk kan smutte i sikkerhed, når de bliver forfulgt. En anden vigtig ting er, at der ikke må være skarpe kanter på stenene, da fiskene derved kan blive beskadiget under flugt eller leg.

Pas på med sten ikke at få alt for mange forskellige stenarter, selv om de er nok så kønne. Det er lidt naturstridigt.

Trærødder er et meget naturligt materiale, men man skal være forsigtig og finde nogle, der har ligget i årevis i vandet, gerne fra en mose. Det med blot at finde nogle pæne rødder og tage dem hjem, koge og afsyre dem er ikke altid tilstrækkeligt, det er der mange, der har høstet dårlige erfaringer med.

Skumplast er et udmærket materiale, blot er det tilbøjeligt til at samle snavs, men det er neutralt, og planterødderne kan lide at trænge ind i det. Der er blot den ulempe, at det ikke kan holde sig oprejst, når det bliver vådt, men det er der råd for, man sætter det simpelthen fast på en eternitplade enten ved at bore huller i pladen og så sy det på med nylonsnøre eller klæbe det på med linoleumcement, lade det hærde nogle dage, så kan det sidde i årevis. Det har den fordel, at man kan modellere ved at skære hulheder og faconer eller lave det forrevet, alt efter fantasien.

Så er der kork, der er et dejligt materiale, som kan formes på mange måder, samtidig med, at det er smukt og dekorativt. Det har blot en meget stor ulempe, nemlig en kolossal opdrift. Men det er der også råd for. Man tager en plade eternit eller skiffer (blikkenslageren), borer et passende antal huller og fastgør korken herpå, vandretliggende eller opretstående som man nu har tænkt sig det, man kan fastgøre det med søm eller skruer, anbringer pladen i akvariet, hvor den skal være, husk den kan ikke flyttes bagefter, herefter hælder man bundmaterialet over pladen, og det skal da nok holde det nede.

Ved brug af trækul kan samme metode bruges.

Stenkul og trækul har den egenskab, at man kan skære og save i det for derved at få det til at passe bedre.

Til slut vil jeg nævne, at mange bruger en eternitplade, der er påsmurt cement, som baggrund, hvilket er meget dekorativt. Man kan jo ydermere, medens cementen er våd, fastgøre forskellige brokker af sten eller skiffer herpå. Som man ser er der rig mulighed til at lade fantasien råde.

Man kan også gå en hel anden vej, nemlig at købe en færdig bagplade, som kan sættes udenpå akvariet – længe leve dovenskaben – jeg synes det er uheldigt, at akvariet bliver dybere end højst nødvendigt; ydermere synes jeg, det er nok, at man skal holde forruden ren, skal man så også holde bagruden, så er målet nået for mig. At man så ydermere kan få nogle med lys i nævnes for en fuldstændigheds skyld, ja, så mangler der blot lidt julenisser og et elektrisk tog, så er det en hel lille juleudstilling, man har der.

(Fortsættes)

Besøg

Bamsebrødrenes akvariekælder

Gammeltoftgade 4 - 1355 København K. - Telefon Byen 7888

Nordens største udvalg af Killifisk

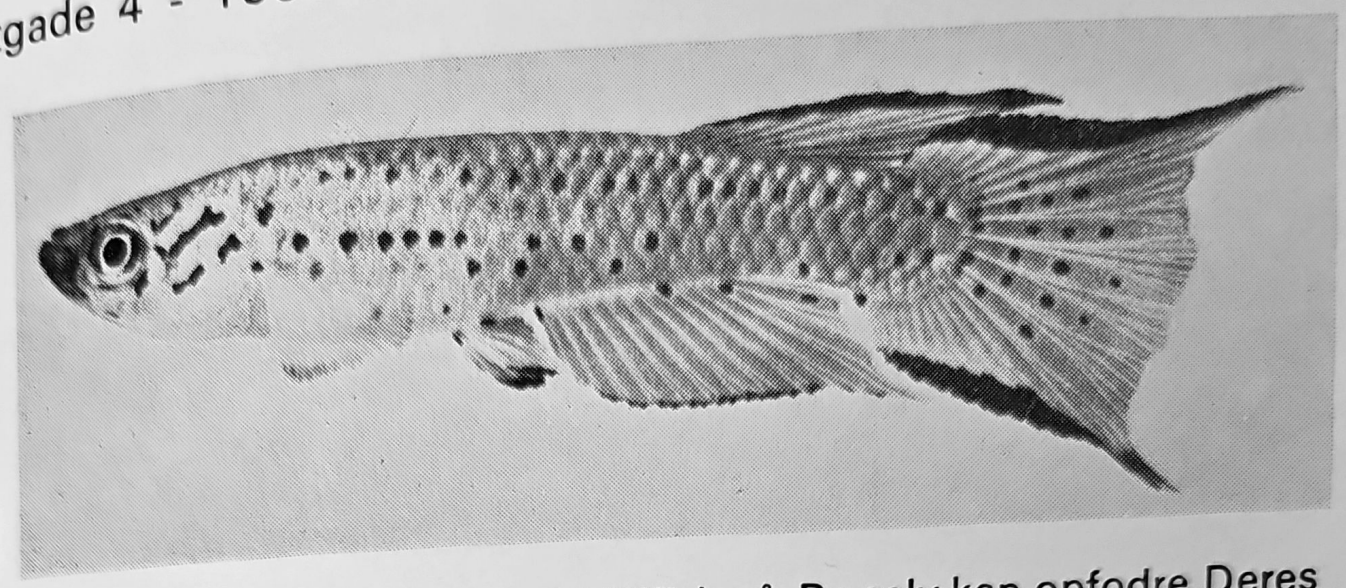

NYHED

Nu kan De også købe klækkemodne æg af killifisk så De selv kan opfodre Deres fremtidige avlsfisk.

Stort udvalg af:

Fisk - Planter - Akvarier
Foder og tilbehør
Fuglebure og fuglefrø etc.

Vi giver 10 % rabat ved fremvisning af gyldigt medlemskort fra en akvarieforening

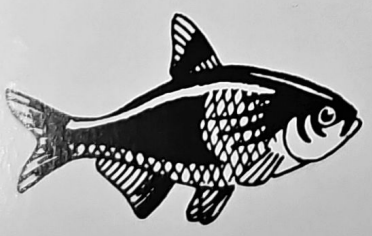

Velplejede akvariefisk

— skriv eller ring efter prisliste

Vesterbro's Dyrehandel

Saxogade 86-88, København V Telefon Vester 10184

Akvarie BLADET

Må ikke bøjes!

Udvendigt filter – indvendigt filter

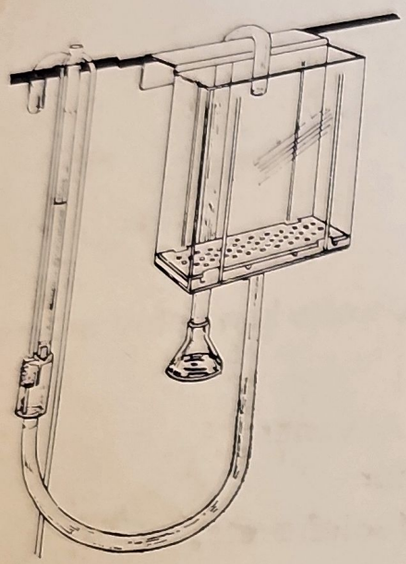

HALVIN

AKVARIEFILTRE!

Holder akvarievandet klart

Filtre til enhver størrelse akvarie

FOR BEDSTE RESULTAT — BRUG

NORIT AKTIVT KUL og

HILENA FILTERMATERIALER

FILTERVAT

AKTIVT SPAGNUM

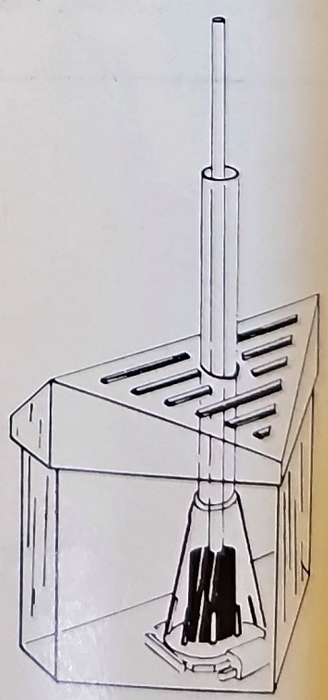

En gros

BJARNE MANLEY

FIRMAET MED DEN PRAKTISKE ERFARING

Heimdalsgade 15 - 2200 København N

Telefon Taga 3226